

УДК 811. 161.2' 373'373. 72' 27. 070: 94

ЕТНОПСИХОЛОГІЧНИЙ ЗМІСТ КОНЦЕПТУ „ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ” В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СПОРТИВНОМУ ДИСКУРСІ

Ольга ПОРОДЬКО-ЛЯХ

Національного університету фізичного виховання і спорту України

Анотація. Здійснено концептуальний аналіз поняття здорового способу життя в сучасному українському спортивному дискурсі. Виявлено етнічні ознаки (зміст) цього концепту в сучасному спорті українців, які докорінно зазнали змін чи повністю втратили своє первинне значення внаслідок впливу зарубіжного досвіду чи екологічних, соціально-економічних умов життя.

Ключові слова: концепт, етнічний компонент, етнознак, символ.

Постановка проблеми. Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасний спортивний дискурс, маючи гуманітарне спрямування, постає як тло реалізації сучасних усвідомлень та трансформованих уявлень українців про формування здорового способу життя за допомогою спорту, фізичної культури, рекреації чи рухової активності в цілому. Всі уявлення та поняття про здоров'я, активний спосіб життя подано у вигляді «пучка» знань, тобто концепту. Ці знання є віддзеркаленням минулого досвіду українців про їхню працю, способи збереження здоров'я, життя та довголіття.

Оскільки спортивний дискурс – це функціональна сфера, яка була запозичена, а власне його носії посилаються на зарубіжний досвід щодо формування та дотримання здорового способу життя, тому етнічний компонент концепту ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ у межах спорту та фізичної культури значно трансформувалася.

Концепт – це „ментально-психогенетичний комплекс, що виявляється єдністю знань, уявлень, відчуттів, інтуїції, трансценденції, проявів архетипові-позасвідомого, закріплених за певним знаком” (термін Л.І. Коломійця, О.А. Майборода, 2004). Концепт, відтворюючи миттєвий досвід суспільства, історію, культуру, власне вже має етнічно наповнений зміст. Однак у наукових працях із філософії, психології, етнопсихології, когнітології, лінгвістики, етнолінгвістики багатьма вченими [1, 3, 4, 9, 10] подано структуру та зміст концепту через компоненти та елементи сприйняття (образи, символи, знаки). У своїх дослідженнях ми дотримуємося погляду А. Приходька на концепт крізь когнітивно-дискурсивну призму як „етно-соціо-лінгво-культурний феномен” [7].

Концепт ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ виник у другій половині ХХ століття на ґрунті фізичної культури і спорту, тому основні уявлення українців про це поняття асоціювалися саме із засобами цієї сфери (Томенко, Лазаренко, 2010).

Останніми роками вивчення фахівцями проблеми здорового способу життя в межах фізкультурно-спортивної парадигми поживалося. Дослідження навколо цього поняття були орієнтовані на масовий (Дутчак, 2007; Булатова, 2004) і професійний (Платонов, 1999) спорт, рекреацію (Круцевич, 2010). У межах цих підходів здоровий спосіб життя – це віддзеркалення зарубіжного досвіду, а оскільки і українські спортсмени, і українці в цілому взяли його за основу без урахування ментальності, власної культурної та історичної спадщини, цей термін, образ та напрям не знайшов свого втілення в життя через „неправильну” його адаптацію. Наприклад, спортсмени-інваліди США живуть спортивним життям, оскільки їх культура, ментальність виражалася в задоволенні особистих потреб, засобу реалізації, самоідентифікації. З огляду на соціально-економічні умови цієї держави, її етнічні носії-спортсмени мають можливість обрати спорт саме з цією метою. Порівнюючи українських спортсменів-інвалідів, можемо зазначити інакше, спорт – це не лише засіб реалізації, це спосіб соціальної захищеності та матеріального благополуччя. Тому ці особи реалізують себе через спорт із різних психологічних установок (ментальних установок). Саме тому залишається коло невирішених про-

блем, які полягають у перегляді етнічних установок та переосмисленні зарубіжного досвіду засобом концепту ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ.

Мета дослідження – здійснити аналіз концепту ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ та виявити етнічну специфіку через знаки та символи щодо використання їх українцями в сучасному спорті та фізичній культурі.

Методи дослідження – аналіз й узагальнення наукової літератури та міфологічних джерел, концептуальний та порівняльний аналізи.

Результати дослідження та їх обговорення. В уявленні слов'ян та українців зокрема, поняття здорового способу життя було відсутнє, проте це не дає підстави стверджувати, що українці жили „нездоровим” життям. Навпаки, побут тогочасного українця виражався у праці, веденні господарства, віруваннях у „чисту” чи „нечисту” силу, що пов'язана із захистом їхнього здоров'я і життя. Оскільки наразі актуальним є вислів „життя – це рух”, саме в русі несвідомо українці проводили своє життя: жінки вели домогосподарство, а чоловіки випробували фізичні можливості на війнах і в походах. Рухова активність, зокрема біг, праця, боротьба, гра чи будь-яка інша діяльність, окрім повсякденної, мали ще й ритуальний, міфологічний зміст. Здоров'я фізичне асоціювалося із міцністю, силою, за допомогою етнознаків – *міцних рук, ніг, серця, крові*, які повинна була людина мати, щоб вважатися здоровою та дотримуватися активного життя.

Наприклад, у спорті головним критерієм руху людини є біг, його різновиди – дисципліни легкої атлетики, що є свідченням схильності спортсмена до тієї чи іншої з огляду на його функціональні спроможності та уподобання. У слов'янській та українській міфології біг, біганина були формою ритуальної поведінки, він був засобом фізичних та психологічних проявів у людини:

1) як і інші форми руху, біг був спрямований на швидше й успішне проведення робіт (бути найшвидшим), вирощення та дозрівання, здоров'я, розсудливість та мудрість в особистих справах;

2) біг наввипередки пов'язаний зі смисловою опозицією – *останній-перший*, і трактувалося стосовно здобуття долі, удачі, благополуччя. Молодь влаштовувала перегони під час весняних обходів полів, у жнивварських та весільних обрядах. Особливого значення надавалося першості в бігу при поверненні із церкви на Різдво та Пасху, що асоціювалося із майбутнім благополуччям, здоров'ям, особистою вдачею. Зокрема на Закарпатті, чоловіка, який прибіг першим, ставили старостою, а тому, хто прибув останнім, віщували хворобу та смерть;

3) біг-втеча із небезпечних місць вважався дією-оберегом для життя і здоров'я (засіб втечі від „нездорової” ситуації);

4) біг навздогін уводиться в обряди проведів чи вигнання „нечистої” сили, хвороб, померлих, Зими, Смерті;

5) біг навколо (по колу) пов'язаний із обрядами ходити навколо з метою охорони та збереження здоров'я;

6) біг із ускладненими формами, тобто бігти перекрутившись через голову;

7) хаотичний біг притаманний для учасників обрядів задля відлякування мору, голоду, хвороб та „нечистої” сили.

Несвідоме використання у спорті різновидів бігу (хаотичний, крос, біг із перешкодами) зберегли смислове навантаження – наввипередки, першість, прибігти першим чи останнім. Однак відмінністю сучасного виду спорту є спрямованість на найкращий результат, а не на збереження здоров'я, життя людини, як в ритуальних формах бігу. Тому появи бігу як дисципліни у спорті пояснюємо удосконаленням ритуальної форми, яка в повсякденному житті для деяких осіб (які вподобали біг) стало предметом професії.

Перебуваючи у зв'язку із природою, тогочасні українці працювали переважно на свіжому повітрі, у лісах, прали білизну та купались у джерельній воді, пили „дзеркально чисту” воду, готували їжу на природному вогні, на печі, а не на газу чи з використанням електроприладів. Оскільки Україна мала перевагу в сільському населенні, тому головним активним (рухо-

вим), здоровим видом діяльності людини було ведення сільського господарства, зокрема рослинництва і тваринництва, яке здійснювалося на той час в екологічно чистих умовах.

Для сучасного спортсмена, як і для інших людей, не пов'язаних зі спортивною діяльністю, роль цих умов є життєво важливими. Незважаючи на екологічну проблему, „натуральними” лишаються продукти харчування, добуті саме людьми сільської місцевості, а не створені в умовах міста. Проблема здорового харчування як складової здорового способу життя спортсмена полягає у першопричині – „натуральності” продукту, а не його збереженні та споживанні з використанням хімічних речовин. Прикладом невирішених проблем та прикрим фактом є цитата з популярного журналу для мам „Мой ребенок” (2010, №12, с.60) у вигляді поради: **„Никогда не покупайте печенку у знакомых в деревне или у случайных торговцев: если у продукта нет сертификата, то есть его качество никто не проверял, считайте его потенциально опасным!!!”**. На думку спадає лише одна відповідь: „Купуйте в супермаркетах чи в магазинах, де етикетка може свідчити про більше, ніж можна побачити на власні очі” (Чи взагалі ці продукти з України?). Тому головною проблемою дотримання здорового способу життя є неправильне його усвідомлення українцями, оскільки ми враховуємо лише зарубіжний досвід та їх устрій економіки й сільського господарства.

Праця, рухова активність – все це відтворює активне та здорове життя людей [6], спосіб їх існування, який ґрунтувався на чотирьох стихіях життя – *води, повітря, землі, вогню*. Ці міфологеми відтворювали здоровий спосіб життя людини, виступаючи оберегом і основою біологічного життя (табл.1).

Про здоровий спосіб життя людини, її фізичну силу і спроможність свідчить зовнішність, краса, статура. Спортсмени мають статуру тіла відповідно до того виду спорту, яким вони займаються. Зокрема, важкоатлети відзначаються більшою вагою та масою тіла, аніж інші, певними м'язовими формами, спортсмени-акробати мають низький зріст тощо. Зовнішні особливості спортсменів різних видів спорту не завжди свідчать про їхній професійний здоровий спосіб життя. Адже головне для них – витривалість і стійкість здоров'я до складних фізичних навантажень. Зовнішність спортсменів окреслюється для жінок і чоловіків саме у правильному професійному їх розмежуванні (жінки – у жіночих видах спорту, чоловіки – у чоловічих). Щодо сучасного населення, яке займається фітнесом, рекреацією чи фізичною культурою в цілому, то зовнішність теж усвідомлюється українцями далеко за межами давніх слов'янських етнічних уявлень. Для багатьох осіб переважно мотивацією занять масовим спортом, зокрема на дозвіллі, у фітнес-клубах, є зменшення маси тіла, його корегування, формування „правильної, ідеальної фігури”. Особливо це стосується слабкої статі. Похід у тренажерний зал чи фітнес-клуб є показником соціального статусу („дороге задоволення”, яке багатьом не по кишені), гламуру та популярності, а також корегування тіла. Прикладом такого усвідомлення є тема здорового способу життя на сторінках одного публічного журналу, де при популяризації знаряддя занять фізичною культурою – фітболу – міститься переконливий величезними літерами заголовок: „Худеем эффективно!”. Однак про здоровий спосіб життя там і не йдеться.

Сучасним еталоном жіночої краси є надзвичайна худорлявість (стомлене від дієт чи фізичних навантажень тіло), яка в давніх слов'ян та в сучасній медицині, є символом хворобливості та змарнілості краси. Сучасні тенденції демонструють статури саме таких жінок у рекламі фітнес-клубів (які, передусім, повинні були б популяризувати здоров'я, а не красу за сучасним виміром, що не відповідає здоровому способу життя).

Наприклад, портрет здорової, красивої, вродливої жінки на той час такий: пишногогруда, міцної та пишної статури (із округлими стегнами, сильними ногами, сильними працюючими, невеликими за розміром, руками), білолиця, червоні уста, з рум'янцем, з довгим та густим волоссям [2, 3, 9, 10, 11]. Красиву і здорову жінку символізували волосся, груди, лице тощо.

Давні українці вважали красунею дівчину з довгим та густим волоссям, що є символом богині неба, землі, багатства, розвитку духовних сил, енергії, плідності, здоров'я. Густе волосся означало життєвий прорив, радість життя, духовний розвиток. Обстрижене волосся –

символ покритки, втраченого дівочтва, цнотливості, хвороби [10]. На протигагу, в сучасності дівчата зістригають волосся задля зручності та стильності (за вимогами моди, часу).

Таблиця 1

**Єдність міфологем води-повітря-землі-вогню як засіб
відтворення здорового способу життя українців у сучасному спортивному дискурсі**

Міфологема	Значення символу та етнознаку, образу в давніх слов'ян та українців	Реалізація етнічного змісту в сучасному українському спортивному дискурсі
1	2	3
Вода	<p>Символ першоматерії, плодючості, початку і кінця всього суцього на Землі, Праматері Світу; у християнстві – символ очищення від гріхів, чистоти і здоров'я, кохання, сили. За народними повір'ями чиста вода символізувала здоров'я, як ліки при всіх недугах, щастя, вірність, а каламутна – зраду, хворобу, журбу, прикрість (свята, свячена, святовечірня, стрітеньська). Очищувальну силу мали (за віруванням) слина та сльози).</p> <p>Особливо цілющою була „жива вода” або ж свята, вона – символ зовнішнього та внутрішнього очищення; здоров'я, багатирської сили, оберега від нечисті, во-скресіння, духовного відродження [10].</p> <p>Оскільки організм людини складається переважно з води, основною символічною формою цієї води виступає кров.</p> <p>Кров – осереддя і символ життя, субстанція життєвої сили, оселя душі. У народних казках кров – омолодження [2]</p>	<p>У сучасному спорті та рекреації витоки такої дії символів на здоров'я людини знаходимо у плаванні, аквафітнесі, аквааеробіці, синхронному плаванні. В цьому випадку вода виступає і однією із стихій спортивного життя, і водночас відзначається єдиною цілющою силою на організм людини. Це єдина гілка спорту (водні види спорту), де навичка плавати постає від народження людини – з утроби матері.</p> <p>У вужчому значенні особливої ролі в оздоровленні відіграє контрастний душ, водні процедури, спрямовані на розслаблення після навантаження та на відновлення до подальшої спортивної діяльності.</p> <p>Про внутрішнє застосування сьогочасної річкової чи джерельної води питання лишається відкритим і загадковим.</p> <p>Символізація крові людини у спорті зберегла етнічну цінність, оскільки під час занять фізичною культурою, спортом, відбувається нормалізація кровообігу, що значно поліпшує самопочуття та стан здоров'я людини. Тому уявлення українців у межах спортивного дискурсу символу крові як життя і здоров'я не змінилося.</p>
Вогонь	<p>Символ духовної енергії; перетворення, переродження; руйнівної і водночас народжувальної сили; кохання, плодючості, багатства, щастя, сімейного добробуту, сонця; зв'язку з небесним світом; роду; сили; очищення від зла; бога; потойбічного світу.</p> <p>Вогонь, добутий тертям однієї деревини об іншу, називали „живий”, „цар-вогонь”, „лікувальний”, „святий”, „Божий”. Він вважався особливо лікувальним, оберегом; символізував очищення від скверни, зла [10].</p>	<p>У спорті єдиного і найважливішого значення набуває Олімпійський вогонь як символ духовної енергії кожного, хто бере в ній участь. Олімпійський факел – предмет Олімпійського вогню є знаком відкриття за закриття Олімпійських ігор [8].</p> <p>Це символ поєднання духовного потягу до перемоги та фізичної сили олімпійця. Церемонія запалювання олімпійського вогню здійснювалося факельниками – атлетами, які несли запалені факели. Вони повинні були пробігти відстань від 800 до 2500 м, не загасивши полум'я. Переможницею вважали ту групу, котра першою засвітить вогонь біля вівтаря Бога. Іноді такі змагання учасники проводили на конях [9].</p> <p>Однак асоціації щодо оздоровлення чи здобуття здоров'я у відтворенні цього образу в сучасному спорті відсутні.</p>

1	2	3
Повітря	Вільний простір навколо землі (від „по + вітер” – попутний вітер) [3]. <i>Viter</i> як форма повітря – символ духу, дихання, Всесвіту, невловимості, неусвідомленості, якоїсь звістки, шкоди, руйнації і водночас оновлення [10]. Повітряний простір ми унаочнюємо за допомогою <i>неба</i> , що разом із землею становить найархаїчніші космогонічні протиставлення, які, як вогонь і вода, є найбільшими чистителями і святителями. Життя людини, за повір’ями, приходить із неба на землю, тому якість життя (здоров’я) людини залежить від неба – місця духовної сили, де перебуває Бог) [3].	У спорті ця стихія в сенсі здорового способу життя майже відсутня. До уваги береться лише споживання спортсменом кисню як складової повітря, від чого залежить правильне кровопостачання, а тому силова витривалість при фізичних навантаженнях та розвиток інших фізичних якостей, їх функціональних здатностей. Символ неба є лише на українському прапорі, який презентують українські спортсмени на міжнародних змаганнях
Земля	Символ астральний і комічний; матері-годувальниці; Вітчизни; щедрості; життя; щастя і багатства Землі України, тобто територія держави, має вигідне геополітичне положення, оскільки земля України містить майже все, що притаманне для планети. Клімат України сприятливий для здоров’я людей для ведення економіки та сільського господарства. Тому в слов’ян й українців зокрема, земля – це, передусім, символ життя [10]	Щодо геополітичного положення та природних умов розвитку різних видів спорту, то землі України сприятливі майже до всіх видів спорту, окрім зимових. Оскільки клімат в Україні в зимовий період децю змінився. Проблема здорового способу життя навколо стихії <i>земля</i> лишається актуальною, оскільки вона лишається і тлом реалізації можливостей спортсмена, і предметом природи, а тому забруднення, незадовільного стану екології

Іншим показником здоров’я в жінки є пишні стегна та груди як символ плодючості, ознака красивої та здорової жінки-матері. Оскільки саме пишногогруда та з пишними стегнами жінка здатна була народити та вигодувати грудьми здорове дитя [10]. Сьогодні ця тенденція простежується серед жінок-красунь, однак зіпсована децю іншими реаліями. Сучасна красуня намагається схуднути до вигляду „допінгового” тіла (вигляд людини, яка хворіє на асфіксію): надто худорляве тіло, яке втратило життєву енергію, „накачують силіконом” у різних місцях (груди, стегна, губи тощо) – таким чином, жінка намагається здобути привабливий вигляд тіла. В цьому здоров’я? Залишити пишні форми, проте „не натуральні, не природні”? Адже через зовнішність більшість жінок перебувають у стані психічних порушень, стресів, депресій, хоча, на противагу цьому, образ давньої жінки-красуні характеризувався веселістю, життєрадісністю, енергійністю тощо. Це одна із актуальних проблем усвідомлення українським суспільством жіночої краси, яка не відповідає здоровому вигляду.

Таким чином, у сучасному суспільстві, зокрема серед жінок, усвідомлення занять фізичною культурою виражається через корекцію зовнішнього вигляду, тіла засобом схуднення. Таке світобачення сучасних українців, які власне дбають про здоровий спосіб життя.

Основним критерієм формування здорового способу життя для тогочасних українців було психічне здоров’я. Вони несвідомо надавали чільне місце етнічній психології, адже оберегалися пращури саме від „нечистої сили”, від злого духу, від душевних хвороб тощо. Тому, втративши етнічний зміст поняття здорового способу життя, українці, використовуючи зарубіжний досвід, адаптують його відповідно до вимог та умов часу.

Висновок. Збереження етнічних традицій у сучасному уявленні концепту **ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ** в межах українського спортивного дискурсу виражається у формі:

- РУХУ – біг, який був спрямований на швидше й успішне проведення робіт (будьяких та професійного спорту зокрема) як основи життя. Біг наввипередки як результат бути найшвидшим – бути найздоровішим (спроможним), що трактувалося стосовно здобуття долі,

удачі, благополуччя (на першість). Нині біг навколо (по колу), біг із ускладненими формами, хаотичний біг, втративши зміст ритуальної поведінки, постають як форми чи дисципліни легкої атлетики. Тому сучасні українці використовуючи ці форми не мають уявлення щодо першозбереження здоров'я, оскільки в науковій парадигмі вивчається лише сприятливий вплив цих форм руху на підтримання здоров'я;

- ПРАЦІ (фізична), яка ґрунтувалася на руховій активності. В сучасних умовах життя не всі українці фізично працюють, а тому активний рух – запорука не для кожного. Праця в сучасному спорті – це інтенсивні фізичні навантаження, які сумнівно сприймаються, передусім, як здоров'язбережні;

- ОСНОВ (умов) біологічного ЖИТТЯ – єдності ЗЕМЛІ-ВОДИ-ПОВІТРЯ-ВОГНЮ як навколишнього середовища.

- Особливого переосмислення набуло формування здорового способу життя засобом рекреації та фітнесу. Оскільки поняття – не власне етнічні, тому регулювання здорового способу життя здійснюється з використанням зарубіжного досвіду. Відбулося переосмислення цього поняття під впливом сучасних умов, зокрема „неправильного” усвідомлення (позбавленого спрямування на дотримання здорового способу життя) набула дефініція „ідеальне тіло” людини.

Отже, нагальною проблемою постає переосмислення сучасних тенденцій концепту ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ та використання психологічних установок етнічного змісту. Саме таким шляхом маємо збалансувати уявлення про формування та дотримання здорового способу життя.

Список літератури

1. Баронин А. С. Этническая психология / А. С. Баронин. – К. : Тандем, 2000. – 264 с.
2. Войтович В. Українська міфологія / В. Войтович. – К. : Либідь, 2002.
3. Жайворонок В. В. Знаки української етнокультури : словник-довідник. – К. : Довіра, 2006. – 703 с.
4. Іващенко В. Л. Компоненти змістової структури концепту як одиниці етнокультури / В. Л. Іващенко // Українська мова. – 2004. – № 4. – С. 18-28.
5. Кононенко В. І. Концепти українського дискурсу / В. І. Кононенко. – К. ; Івано-Франківськ : Плай, 2004. – 245 с.
6. Коцюба З. Концепт «праця» як засіб реалізації ціннісних концептів у побутовій свідомості (на матеріалі прислів'їв та приказок) / З. Коцюба // Наукові записки Кіровоградського національного університету. Серія. Філологічні науки. – 2008. – Вип. 75 (4). – С. 70-74.
7. Мифы народов мира: энциклопедия в 2-х / гл. ред. С. А. Токарев. – М. : Советская энциклопедия, 1987 – Т. 1. – 671 с. ; Т. 2. – 719 с.
8. Олімпійська Хартія. Міжнародний Олімпійський Комітет. – К. : Олімп. література, 1999. – 96 с.
9. Попеску І. К. Малий античний олімпійський словник / І. К. Попеску. – К. : Олімп. література, 1999. – 143 с.
10. Приходько А. Концепти і концептосистеми в когнітивно-дискурсивній парадигмі лінгвістики / А. Приходько. – Запоріжжя, 2008. – 332 с.
11. Славянские древности: этнолингвистический словарь: в 5-ти т. / под. общ. ред. Н. И. Толстого. – М. : Международные отношения, 1995 – Т. 1. 704 с. ; Т. 2. – 704 с.; Т. 3. – 704 с.
12. Словник символів культури України / за ред. В. П. Коцура, О. І. Потапенка, М. К. Дмитренко. – К. : Міленіум, 2002. – 260 с.
13. Слухай Н. В. Етноконцепти і міфологія східних слов'ян в аспекті лінгвокультурології / Н. В. Слухай. – К. : Київський університет, 2005. – 167 с.
14. Холодная М. А. Психология интеллекта. Парадоксы исследования / М. А. Холодная. – СПб. : Питер, 2002. – 272 с.

**ЕТНИЧЕСКИЙ КОМПОНЕНТ КОНЦЕПТА
«ЗДОРОВЫЙ ОБРАЗ ЖИЗНИ»
В СОВРЕМЕННОМ УКРАИНСКОМ СПОРТИВНОМ ДИССКУРСЕ**

Ольга ПОРОДЬКО-ЛЯХ

Национальный университет физического воспитания и спорта Украины

Аннотация. Совершен концептуальный анализ понятия здоровый образ жизни в современном украинском спортивном дискурсе. Выявлены этнические компоненты (содержание) этого концепта в современном спорте украинцев, которые трансформировались или полностью потеряли свое первичное значение в последствии влияния зарубежного опыта и экологических, социально-экономических условий жизни.

Ключевые слова: концепт, этнический компонент, этнический знак, символ.

**ETHNIC COMPONENT OF THE CONCEPT “HEALTHY LIFESTYLE”
IN THE MODERN UKRAINIAN SPORTS DISCOURSE**

Olga PORODKO-LYAKH

National University of Physical Education and Sport of Ukraine

Annotation. The paper presents a conceptual analysis of notion “healthy lifestyle” in the modern Ukrainian sports discourse. Certain ethnic features (substance) of that concept have been revealed in the modern sports of Ukrainians’ which either underwent radical changes or lost their original meaning completely as a result of the effect of foreign influence, ecological, social and economic conditions of life.

Key words: concept, ethnic component, ethnic character, symbol.